

ALGUNS COMENTARIS A LA LLEI ORGÀNICA DEL DRET A L'EDUCACIÓ, L.O.D.E.

Per començar podem afirmar que aquesta és una llei que ha aixecat una forta polèmica, enfrontant el PSOE a diverses forces polítiques tant d'implantació estatal com nacionalistes, d'un i d'altre signe.

Ara bé, les divergències i disconformitats amb la Llei Orgànica del Dret a l'Educació no poden tenir el mateix significat en totes les tendències polítiques, ja que la seva concepció de l'educació és en termes generals oposada en cada una d'elles.

És també normal que es produsquen aquestes friccions perquè el tema de l'educació és bàsic per diferenciar els plantejaments polítics que es fan a la concepció de la societat i al sistema educatiu en general; d'aquests plantejaments que es facin al sistema educatiu dependrà en gran part la seva visió de canvi de la societat en perspectiva de futur.

És evident que aquesta Llei Orgànica vol esser UN PAS endavant i superador de l'Estatut de Centres Docents; tant és així que la Disposició Derogatòria 1.ª diu: «Queda derogada la Ley Orgánica 5/1980, de 19 de Junio, por la que se regula el Estatuto de Centros Escolares».

És una llei que vol canalitzar la participació democràtica fins a uns nivells que insinuen la cogestió educativa, però res d'autogestió, com de vegades s'ha dit. Ja s'encarregarà el «Consejo Escolar del Estado» de limitar i canalitzar la participació a la gestió del sistema educatiu (escolar) en general de manera unidireccional, a més d'esser només un òrgan consultiu.

Perquè també els plantejaments sociopolítics que ens fa de relació amb les autonomies són uniformitzadors, és absolutament coherent que el PSOE pensi en un sistema escolar uniformat, perquè vol construir un estat, si bé «descentralitzat», amb una forta «centralització» per controlar els seus mecanismes de desenvolupament, i, en conseqüència, es preocupa per mantenir l'estructura centralista i uniforme del sistema escolar.

Oferir un cert protagonisme als Ajuntaments no resulta contradictori amb els seus plantejaments i propòsits, ja que són part de l'estructura estatal que crearen els liberals per construir el seu estat centralista; en tot cas, això pot justificar una certa descentralització per tal de fer més fàcil el seu control, formant part de la màquina administrativa que ofereix l'Estat.

Els centres no deixaran de viure agobiats pel determinisme de la màquina estatal: pot esser aquesta llei una Llopa de l'Educació, que als nacionalistes no ens agrada.

És una llei que intenta desenvolupar l'article 27 de la constitució referent a la llibertat del dret a l'educació, segons la seva pròpia interpretació, però amb la preocupació de no incórrer en cap inconstitucionalitat, encara que també cal dir que amb una preocupació per millorar la qualitat de l'ensenyança.

VALORACIÓ DE LA LODE

Les 64 enmiendas presentadas per los diputados comunistas demuestran que para nuestro Partido la LODE merecía una reforma en profundidad. Dejando aparte cuestiones técnicas, nuestra valoración política se podría resumir en estos términos: El Gobierno socialista, con la LODE, ha consolidado la actual división de la red escolar, entre escuela pública y escuela privada, en detrimento de la primera. Por una parte garantiza la financiación pública a los centros privados concertados sin exigirles especiales contrapartidas y por otra, aplaza «sine die» la mejora y ampliación de la escuela pública, que como es obvio exigiría una dedicación presupuestaria bastante mayor.

En el artículo 20.2, el PSOE considera prioritario el derecho de los padres a elegir centro; para el Partido Comunista, **el derecho a la educación** garantizando a los padres que puedan elegir una escuela pública de calidad es el principio que debiera regir cualquier proyecto de Ley, por encima de otra consideración.

Manteniendo nuestro criterio recordamos la exposición de Luis Gómez Llorente, con la que coincidíamos: Los recursos son escasos, nos decía, y antes de sufragar con el dinero de todos los privilegios de unos pocos, debemos garantizar la gratuitad de la educación, la generalización de la etapa preescolar, el alargamiento del nivel obligatorio y gratuito hasta los 16 años, la atención especial a niños y niñas con problemas físicos y psíquicos, la compensación a través del sistema educativo de las desigualdades sociales, la educación permanente de los adultos. Pero el gobierno del PSOE, cediendo a las presiones tanto de la Iglesia como a las de asociaciones patronales de la escuela privada y a las fuerzas de la derecha, no sólo ha renunciado a las propuestas de su programa electoral sino que ha ido rebajando sus tímidos planteamientos y haciendo concesiones a la derecha.

Nuestras enmiendas se han centrado sobre todo en la crítica del tema de fondo de la LODE al considerar que ésta no toma partido de forma resuelta e inequívoca por la **mejora y extensión de la escuela pública**, pero también hemos demostrado nuestra preocupación ante el tratamiento educativo en relación a las Comunidades Autónomas, con competencias. En esta materia son también Estado y no puede obligárselas a limitar sus actividades a la lectura y aplicación del «PSOE» y de las disposiciones del MEC.

PARTIT COMUNISTA DE LES ILLES